N°. 32.

BREDASCHE COURANT.

Stads-, Letterkundig en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Dingsdag den 26 April

NEDERLANDEN.

Breda, den 25sten April.

Z. K. H. Prins *Frederik* heeft gisteren de godsdienstoefening in de luthersche kerk, onder gehoor van Dr. *de Klover*, bijgewoond. — Heden morgen is de Prins, vanuit Hoogstdeselfs staf gevolgd van hier naar Tilburg vertrokken, om successivelijk de tweede en derde divisien van het leger in oogenschouw te gaan nemen.

— Bij besluit van Z. M. van den 17den April worden voorzien in het lot van zoodanige ambtenaren, welken ten gevolge der in te voeren bezuinigingen in vele takken van bestuur zullen uitvallen; en worden aanvankelijk eenige regelen vastgesteld ten verzekering van hun lot in billijkheid en met inachtneming van het belang der schatkist.

Van de Schelde voeren de Belgen van het fort St. Marie de brievenschuiten van Bergen op Zoom en tweemaal de schepen met zieken van de Citadel beschoten. Hunne stoutheid gaat zoo ver, dat zij den 19den, bij de 40 à 50 geweerschoten van het fort du Nord op gemelde brievenschuit gelost hebben, doch zonder iemand te raken. In de laatste dagen hebben onze schepen hare positien in de rivier veranderd en eene schuinsche stelling, van het Vlaamsche hoofd tot de Citadel en hooger op tot aan het fort Burcht aangenomen, waardoor onze marine buiten het bereik der batterijen van het fort du Nord en der overige tot aan het bassin toe. De Belgen hebben daarop de waterbatterij aan de Schelde met geschut bezet, alsmede de daarneven langs de rivier leggende Zomerdijk. Men twijfelt niet, of zij zullen nu ook de verhoogingen langs de kade van Antwerpen tot batterijen formeren en met geschut beplanten, waardoor onze schepen in de tegenwoordige, voor het beschieten der stad uitmuntende, stelling weder veranderingen zouden moeten brengen. Intusschen wordt van onze zijde mede alles in het werk gesteld, om de aan de overzijde gelegen forten nog te verrassen in ongeduchteren staat te brengen. Het oogmerk der Belgen is niet twijfelachtig meer: zij willen, namelijk, onze forten, het Vlaamsche hoofd, Burcht en Austruweel, zien te bemagtigen, om daarna de schepen van beide rivier-zijden te beschieten en, zoo mogelijk, den doortogt van dezelve verhinderen, om alzoo de gemeenschap met de citadel af te snijden."

— De Staats-courant van heden vermeldt, dat de luitenant-generaal *Chassé*, over het schenden der wapenstilstand met het beschieten der brieven schuit, (*zie hier boven*) zeer ernstige verhoogen bij den bevelhebber van Antwerpen, *Hardij de Beaulieu*, heeft ingezonden, die zonder verwijl geantwoord heeft, dat het voorgevallene aan het verkeerd overbrengen der bevelen voor die wachtposten was toe te schrijven geweest, zoo dat de Belgen kort te voren zelfs op een hunner eigene schepen gevuurd hadden; dat de schuldigen aan deze feitelijkheid onmiddelijk voor eenen krijgsraad zouden worden getrokken, en dat hij, *Hardij de Beaulieu*, van den kant zijner onderhoorigen geene de minste inbreuk op den wapenstilstand zoude dulden.

— Wij hebben tijdingen over Weenen ontvangen. Het Jonische stoomschip, sir *Frederik Adam* had den 3osten Maart Ancona verlaten, en was den volgenden dag te Korfu ingeloopen, zeventien zoo pelgrims der insurgenten als officieren van hunne troepen aan boord hebbende, welke hun heil in de vlugt naar de Ionische eilanden gezocht hadden.

— Wij lezen in de Fransche nieuwsbladen, dat twee afdeelingen Oostenrijksche troepen, niettegenstaande alle aan den Franschen gezant te Weenen gegeven verzekeringen, Rome binnen getrokken zouden zijn. Het half officieel Weener blad (*de Beobachter*) zegt daarentegen, dat er te Weenen officiele tijdingen ontvangen zijn, volgens welke de baron *Geppert* reeds de noodige bevelen tot den terugtogt der Oostenrijksche troepen uit den kerkelijken staat gegeven, ja reeds de marschroute voorgeschreven had, zoodat alleen zou eene kleine Oostenrijksche bezetting behouden.

— Wij hebben, in ons vorig nommer, onzen twijfel aan de tijding van den wonder-slag bij Siedlice niet onduidelijk aan den dag gelegd. De *Berlijnsche Staatscourant* van den 20sten dezer komt dezen twijfel nog vermeerderen, door berigten van de Poolsche grenzen van den 15den mede te deelen, houdende, dat de Polen de bestorming van Siedlice hadden ondernomen, doch met een zeer aanzienlijk verlies terug geslagen waren, zijnde de divisie van den generaal *Prondzinski* daarbij geheel over de kling gejaagd. Wij worden, wat meer is, nog in ons gevoelen versterkt door nadere tijdingen uit Warschau zelve, want niet alleen was daar nog niets officieels [illegible] den [illegible] geroemden veldslag publiek gemaakt, [illegible] de [illegible] op den 15den, de tentgens op nieuw opgetreden, [illegible] schuldig te houden; en werd er met verdubbelden ijver aan de Versterking der stad gearbeid, zoodat het volkomen den schijn had, als of men vreesde, door het te Siedlice zoo totaal geslagen leger eerlang belegerd te zullen worden.

— Wij lezen in *de Gazette de France* eene soort van satire tegen den generaal *Sebastiani* over zijne antwoorden wegens de Belgische zaken. *Constitueert u*, zegt hij onophoudelijk tegen het Brusselsch kabinet. — Dat zoeken wij, antwoordt men, en zoo zullen wij dan Prins *Leopold* verkiezen — Zeer wel, antwoordt de graaf *Sebastiani*, maar dan zult gij ook uwe vestingen slechten — Neen, dat kan niet; maar wij zullen, zoo gij het goedvindt, eenen Napolschen Prins verkiezen. — Dat is onmogelijk; noch Engeland, noch Pruissen, noch Rusland zouden het toestaan. — Laat ons, in dat geval, den Koning van Saksen kiezen, die als den zijn Koningrijk aan Pruissen zou afstaan. — Neen, dat gaat ook niet: Engeland en Oostenrijk zouden zich daar tegen kanten; dat ontwerp is reeds op het Congres van Weenen afgekeurd. — Nu, zoo geef ons eenen Franschen [illegible] en laat ons dezen op den troon te plaatsen. — Hoe [illegible] Dat zou ons den oorlog met geheel Europa op den hals halen. — Als dat zoo is, neemt gij ons dan, en maakt, dat wij ingelijfd worden. — Neen, de traktaten van 1815 kanten zich daartegen, en deze traktaten moeten gehandhaafd worden. — Maar, wat moeten wij dan beginnen? Ik heb het u reeds gezegd: *Constitueert u!*

BELGIE.

Brussel, den 22sten April.

De graaf *van Aerschot* is van Londen terug, zijnde daar niet ontvangen geworden.

— Het berigt, dat de generaal *Mellinet* tot gouverneur [illegible] provincie Namen zou benoemd worden, bevestigt zich; die benoeming is inderdaad geschied.

— Het slot van het requisitoir van den auditeur-militair tegen den kolonel *Borremans* (het begin is ons niet bekend), in de audientie van het Hoog Militair geregtshof [illegible] 20 dezer gelezen, luidt hoofdzakelijk als volgt:

„Het is een verwonderenswaardig [illegible], hetwelk weinig te verwachten was, *Eloksen*, *Jeanne* [illegible] gezegd *Borremans*, op de bank der beschuldigden te [illegible] van hem dáár te zien, ten gevolge van eene zaak, gelijk [illegible], welke hem daarop gebragt heeft; wie toch kon voorzien, dat, door de revolutie, uit de gemeene klasse der [illegible] getrokken was, om hem plotselijk tot den hoogen rang, waarmede hij bekleed was (1), te verheffen, een rang, dien de [illegible] krijgsman, die in het militaire vak pro-

---

(1) *Borremans* is slechts vijf en twintig jaren en reeds kolonel. Wanneer hij eigenlijk zulk eene schitterende bevordering verdiend heeft, is ons niet bekend.

varendste mensch, die al de tot zijnen staat behoorende bekwaamheden reeds zou ten toon gespreid hebben, niet kan bereiken, bevorens langen tijd al de gevaren en vermoeijenissen van den oorlog te hebben doorgestaan, — dat zulk een man die hulde revolutie, van welke hij alles verschuldigd is, zou verzaken, om eene orde van zaken te herstellen, tot welker onverwerpelijk hoofd het volk, dat de keur van *Borremans* heeft gevestigd, zijn bloed, patriot en alles opgeofferd heeft. Dit echter wilde *Borremans*:

» Hier, mijne heeren, moet ik, om de dingen uit te leggen, tot een tijdstip opklimmen, vroeger dan de zaak, welke gelegenheid tot de beschuldiging heeft gegeven, om dat juist deze zaak in een loopt met eene andere, voor welke *Borremans* insgelijks in regten betrokken is. Ik bedoel de zamenzwering, welke *Ernest Gregoire* naar Gent gevoerd heeft. Gij zult zien, dat *Borremans*, op dit tijdstip, waarop zich hoofdstoffen tot omverwerping van den staat openlijk vertoonden, ten tooneele treedt, gelijk hij heden voorkomt, of liever, dat de zamenzwering van *Gregoire* slechts voortgeduurd, zichsteeds breeder ontwikkeld en aanleiding tot het in hechtenis nemen van onderscheiden hoofd-officieren gegeven heeft.

» Tijdens de door *Gregoire* bewerkte beweging, wordt *Borremans* aangesproken door iemand, wiens naam *Borremans*, in dit geval aan zijn woord getrouw, terwijl hij, in andere omstandigheden, de pligten van burger en militair verkracht, niet wil zeggen. Deze geheimzinnige man zegt tot hem: » *Borremans*, gij zijt bij mij » voor een goed patriot bekend; ik zal u zoo gij wilt een geheim » mededeelen; maar gij moet mij uw woord van eer geven van » hetzelve niet te zullen ontdekken," en, dit woord gegeven zijnde, wordt aan *Borremans* gevraagd of hij zijn land gelukkig wil maken? dat het zake was van eene beweging ten voordeele van den prins van Oranje te doen, waarop *Borremans* zou geantwoord hebben, dat hij zich nergens mede bemoeide; waarop de onbekende hernam: » Ik weet, dat gij, wanneer men u geld zond, daarvan een goed » gebruik zoudt maken;" het geld werd gezonden en ontvangen.

» Ik geef u in bedenking, mijne heeren, of niet ieder goed burger, dadelijk den man, die zulke woorden durfde spreken, aangehouden en aangegeven zou hebben? En moest *Borremans* dan dezen man, alwaar hij zijn beste vriend geweest, zoo afschepen, met de woorden *ik begeer mij met niets* an hem niet in handen te leveren. Hoe veel te meer dan een' vreemdeling, een' hem onbekenden .....

» Men zegt, dat de afwezendheid van *Borremans* uit Gent, op het oogenblik, dat de poging plaats had, alle denkbeeld van medeplichtigheid aan de zamenzwering moet doen verwerpen. Maar, mijne heeren, deze zamenzwering van *Gregoire* is tot dus verre, zoo ik meen, nog niet ter degen begrepen geworden; daar ligt nog een digte sluijer over vele omstandigheden daarvan verspreid, en het staat niet aan mij, denzelven te verscheuren. Maar de zamenzweerders wilden ongetwijfeld hunne onderneming niet enkel tot de stad Gent bepalen. Zij wilden geheel België omvatten, en, even als zij hunnen agent te Antwerpen hadden, welke zich naderhand ontmaskerd heeft, moesten zij er een te Brussel zoeken, en als ik zag, dat de zamenzweerders in *Kanderstreken* eenen aanhanger hadden, grond ik mij daarop, dat deze *Kanderstreken*, volgens de inzichten, die ik van eene andere procedure bezit, eenen eigenhandigen brief van den Prins bezat, in alles gelijk aan dien, welken ik onder de stukken van het proces van *Gregoire* gezien heb en die van dezelfde dagteekening is. Uit de afwezendheid van *Borremans* uit Gent is derhalve geen gevolg af te leiden, dat hij geene kennis van het ontworpen plan droeg.

De Auditeur-generaal ging vervolgens tot het onderzoek van de verklaringen der getuigen over, en beriep zich voornamelijk op die van zekeren *Brempt* en van zekeren *Ferdinand* (1), welke, zeide hij, geen' twijfel wegens de ontworpen des beschuldigden overlieten. Dienvolgens beschuldig ik, zeide ten slotte de auditeur-generaal, den kolonel *Borremans* van zich schuldig te hebben gemaakt, 1°, aan een complot tegen de inwendige veiligheid van den staat en strekkende om het bestaande gouvernement omverre te werpen; 2°, aan dat complot niet ontdekt te hebben en 3°, aan het doen van voorstellen aan *van Brempt*, welke deze echter niet heeft aangenomen, om hem deelachtig te maken aan het complot, waarvan *Borremans* de agent was. Ik concludeer, dat hij tot de doodstraf, tot degradatie en afzetting van zijnen rang zal worden verwezen.

(1) *Van Brempt* heeft verklaard, dat *Borremans* hem nu en dan eenig geld had gegeven en hem daardoor had trachten over te halen, om aan een complot tegen den staat deel te nemen. De verklaringen van *Ferdinand* loopen alleen over zoogenoemde onvoorzigtige woorden, die *Borremans* tegen hem zou gezegd hebben.

De advokaten der beschuldigden, de heeren *Verheyen* en *Verhoogen* junr. namen het woord (*plaatsgebrek noodzaakt ons, om slechts het zakelijke der verdediging te vermelden.*) Laatstgemelde behandelde al de hoofddeelen der beschuldiging; hij overwoog de bij memorie ingebragte bezwaren, en vond daarin niets, dat eenigzins nadeel van *Borremans* kan teeken of anderen hoogstbezwarend bewijzen, zou min als dat hij er kennis van zou gedragen hebben. Zijn gedrag is zekerlijk hoogst onvoorzigtig geweest; zeer lichtzinnig heeft hij gehandeld met het geld van den Prins van Oranje aan te nemen, maar dit geld is in zeker opzigt gelegenheid geworden door het gebruik, het welk de beschuldigde er van gemaakt heeft (2); de verdediger legde, met de wet in de hand, uit, dat complot was en welke kenmerken er zijn moeten, dat het in de termen der wet moest vallen, de voorgeprocesse niets, dat de beschuldiging op dat punt gegrond kon maken. Wat betreft de aan *van Brempt* of aan ieder ander gedane voorstellen, om in het complot te treden, zoo verklaarde de verdediger, dat, zoo er een enkel woord in processe gevonden wordt, waardoor het doen van dergelijke voorstellen kan bewezen worden, hij het lot van den beschuldigde aan de gerechtigheid van het Hof overlaat. Wegens het niet ontdekken van het complot zeide hij, dat *Borremans* alles gezegd had, wat hij wist, niet alleen aan een enkel mensch, maar aan een' ingelijk, die het slechts wilde hooren, aan de openbare eet-tafel, op alle publieke plaatsen, aan de heeren *Jolly* en *Godlat*, officieren van zijn regement, zelfs aan gewezen leden van het provisioneel gouvernement. De verdediger vindt de beschuldiging op alle punten zeer gewaagd en concludeert tot de vrijspraak van zijnen client.

Na deze verdediging der advokaten van den beklaagde zeide de president. » De debatten zijn gesloten. Het hof zal deliberéren en vonnis spreken, na de bevelen van den Regent te hebben ontvangen, overeenkomstig art. 77 van het reglement voor het Hoog-Militair Geregtshof, luidende als volgt: » Alle eindvonnissen van het Hoog Militair Geregtshof, in eersten aanleg gewezen, zullen, alvorens te worden uitgesproken, den souverein voor worden voorgelegd. Indien het hof, binnen veertien dagen, geene met deszelfs vonnis strijdige dispositie van den vorst ontvangt, zal het tot de uitspraak overgaan."

Het hof zal zorg dragen, het publiek, van den dag, welke tot de uitspraak bepaald is, te doen verwittigen.

ANTWERPEN, den 25sten April.

De eerste visschers-schuit van de Doggerbanksche compagnie is, Zondag II., met 28 tonnen gezouten visch, te Ostende aangekomen. Deze aankomst heeft des te meer genoegen gegeven, daar de jongste gebeurtenissen twee voor de welvaart der nationale visscherij hadden verwekt.

— Wij hooren, sedert twee dagen, van onze oorlogsberaadslagen niet meer spreken. Onze minister van oorlog, de heer *de Staenhuijze* moet zich intusschen herinneren, dat het zijne werk is, Luxemburg op eenen goeden voet van verdediging te brengen en ons tot eenen oorlog tegen Holland gereed te houden, zelfs terwijl zijn ambtgenoot, de heer *Leyden*, hierin, belangen wel gens de gezindheid des prinsen *van Saksen-Cobourg* en te vleijen.

— Ons *Journal* zegt, wegens de middelen van verdediging onzer stad, het volgende:

» Binnen weinig tijd zijn er eene menigte kanonnen opgeworpen, welke eene linie beslaan van omtrent twee honderd stukken kanon, 36 en 48 ponders, en een grooten getale mortieren, allen door bekwame artilleristen bediend, zoodat, dewijl de vaart op de Schelde verdedigd is, zoo als zij nog nooit verdedigd is geweest en geschikt om zich met goed gevolg tegen alle oorlogschepen, die den doortogt zouden willen dwingen, te verdedigen. De stad gelijk levert dat militair relaas op, hetwelk de omstandigheden noodzakelijk maken, hetwelk echter, dat wij hopen, eerlang zal vervangen worden door het tegenovergestelde tafereel, dat de ontwikkeling van handel en nijverheid oplevert. Maar, gelijk wij reeds gezegd hebben, de tijden en de zaken veranderen door eenen magtigen dusteril van oorlog overworpen worden. Ook wordt onze stad met dagelijksche door 600 andere stukken geschut, van een minder kaliber voorzien, bijkomend en verdedigd en zij heeft reeds talrijke en moedige verdedigers gehad.

(2) De beschuldigde heeft, bij zijne verhooren, steeds volgehouden, dat het geld hem gegeven was, om aan arme, zieke of gekwetste soldaten, uit te deelen, welk gebruik hij er dan ook van gemaakt had. Hij heeft echter nooit kunnen of willen zeggen, hoe groot de bij hem ontvangene som was en wat alhaar, dat er vele goudstukken en grof zilver bij geweest waren. Tegen onderscheiden lieden had hij gesteld, dat hij nu zoo veel geld van krijgen als hij slechts wilde.

FRANKRIJK.

Parijs, den 20sten April.

De wet wegens de uitsluiting van den troon van *Karel X* en van den oudsten tak van de familie der Bourbons is eindelijk gisteren, in de kamer der Pairs ter tafel gebragt. Nooit zijn de debatten in die kamer zoo hevig geweest, zoo zelfs, dat de heer *d'Argout*, een spreker die niet ligt van zijn stuk gebragt wordt, genoodzaakt geweest is, te verklaren, dat er van de vrijheid der tribune misbruik gemaakt werd. Kortom, van de 133 stemmen, hebben zich 45 tegen en 74 voor het ontwerp verklaard, terwijl 14 leden buiten advies gebleven zijn. De heer *de Pitz James* heeft met welsprekendheid dat ontwerp bestreden.

Heden moet *Zijne Majesteit*, in persoon, de tegenwoordige zitting der kamers met eene troonrede sluiten.

De minister van buitenlandsche zaken heeft, in de zitting van de kamer der Pairs van eergisteren, de aanvallen van den heer *de Montalembert* tegen het ministerie en de volgende wijze beantwoord:

» De spreker heeft ons gezegd, dat wij Parijs aan den Rijn moesten gaan verdedigen, in plaats van de hoofdstad met even zoo eredelo als nutteloozo vestingwerken te omringen! Weinig woorden zullen genoegzaam wezen, hoop ik, om het systema van den edelen pair, door de kamer, naar waarde te doen schatten. Had men, gelijk hij schijnt te denken, in Julij behooren te verklaren, dat Frankrijk den oorlog met alle volken wilde? Moest dan die revolutie, welke, door hare zuiverheid en gematigdheid, den hoogsten trap van beschaving, waartoe de volken tot dus verre ooit geklommen zijn, teekende, van het eene einde van Europa tot het andere, het sein tot eenen bloedigen en verwoedon strijd worden en moest de driekleurige vlag, door ons, in België, in Polen, in Oostenrijk en in Polen, rondgedragen, de verdrukte landen bezoeken, welkdra door meuwe en talrijke coalitiën tegen ons allen te meenen oorlog te hebben? Het ministerie is niet van dat oordeel geweest, en wat mij betreft, gaarne wil ik bekennen, dat mijn wensch steeds gestreki heeft, om de bestaande traktaten en het sijstema van eenen eervollen vrede te handhaven. Met een woord, wat hebt gij gewild? Dat onze revolutie zonder wanorde, zonder regeringloosheid en zonder oorlog in de wereld zou komen. Wel nu, naar dat doel hebben wij gestreefd; Frankrijk moge over ons rigten!

» Maar, zegt men ons, uwe vrede maakt ons arm en kost het land ontzeggelijke opofferingen. Maar, mijne heeren, ik durf alhier verzekeren, dat, welke ook deze opofferingen zijn mogen, indien zij wezenlijk ten gevolge hebben, om ons de weldaad van eenen duurzamen vrede te verzekeren, niemand onzer dezelve zal betreuren. Die opofferingen zouden nog vrij drukkender voor Frankrijk geweest zijn, indien het gouvernement zich in eenen eindeloozen oorlog gewikkeld had; het sijstema volgende, dat de edele pair wil doen zegevieren.

» Nog heeft de spreker van onze staatkunde, opzigtelijk België gesproken en dezelve verdraaid en trouweloos genoemd. Hij heeft voorts uitgezet, dat het belgische volk zich ons had aangeboden; dat het slechts van ons heeft afgehangen, drie nieuwe provincien aan Frankrijk te trekken; dat niet alleen Europa daarin toegestemd, maar zelfs deze vereeniging begunstigd zou hebben.

» Mijne heeren, België heeft zich slechts aan ons aangeboden, en wij hebben in geene genoegzame drijfveer tot het bewerken eener vereeniging, die de spreker moge deswegens zeggen wat hem goeddunkt, ons tot eenen algemeenen oorlog, zoo te land als ter zee, zou geleid hebben. Maar, al had deze vereeniging geenen tegenstand ondervonden, dan twijfel ik nog of zij wel overeenkomstig met het belang van Frankrijk geweest zou zijn. Deze stelling mag u misschien wat stout voorkomen, ik twijfel echter niet of een oogenblik nadenkens zal u genoegzaam zijn, om, ook in dit punt, met mij in te stemmen.

» De magt van Frankrijk, die zoo geduchte, zoo zeer, van het eene einde van Europa tot het andere, gecerbiedigde magt bestaat voornamelijk in de gelijksoortigheid der hoofdstoffen, waaruit deszelfs grondgebied is zamengesteld. Waaraan moet de zwakte der overige staten worden toegeschreven? Aan hunne gebrekkige, ongelijksoortige zamenstelling, aan die vermenging van landen en provincien, meestal tegen den wil der volken tot stand gebragt. De hoop op eene afscheuding onderhoudt gedurige oorzaken van strijd en wanorde in hunnen boezem. Deze oorzaken bestaan in Frankrijk niet, mijne heeren; geen onzer departementen haakt er naar, om van het groot nationaal ligchaam afgerukt te worden. Meent gij, mijne heeren, dat dezelfde eensoortigheid, dezelfde gelijkvormigheid van wenschen, van belangen en behoeften in Oostenrijk of in Pruissen heerschen? Laten wij ons vooral wachten, om deze eendragt onder onze provincien te verstoren; de treurige ondervinding, die wij deswegens gehad hebben, moet ons inlichten. Wij zijn meesters van Piemont geweest: zoodra de fortuin ons te eenlen, heeft Piemont zich van ons afgescheurd. Ook zijn wij de zitters van dat zelfde België geweest, en wie uwer, mijne heeren, kan vergeten hebben, welk ongeduld de Belgen eertmaal betoonden, om den band, welke hen aan Frankrijk verbond, te verbreken?

» Men wil weten, welke onze staatkunde ten opzigte van België is; zij is klaar en duidelijk, mijne heeren. Frankrijk is volkomen en zonder achterhoudendheid tot het protocol van den 20sten Januarij toegetreden, en heeft België ingelijke gerezen, dat voorbeeld te volgen. Het heeft gemeend, zijnen pligt te betrachten met dien raad te geven, aan een volk, waarvoor het zijne levendige bezorgdheid luide verklaard heeft. Zoodanig is onze staatkunde; zij is zonder eenige achterhoudendheid. Waar is nu dat verdrag, dat trouweloze, waarvan de nerige zoeknar gesproken heeft? Wanneer wij echter onze vrienden eenen raad geven, dien wij als wijs en met hunne wezenlijke belangen overeenkomstig beschouwen, dan hebben wij ook rede te hopen, dat zij dien met dankbaarheid en goeden wil om denzelven te volgen, zullen ontvangen."

— De voor heden aangekondigde aanbesteding der 120 millioenen is afgesprongen; daar heeft zich slechts éene énige compagnie aangeboden, maar deze bestond uit al de groote financiers der hoofdstad (1); deze compagnie heeft 85 fr. en 10 centimes geboden; het minimum van het ministerie was 84 fr.; dus heeft er voor het oogenblik, geene geldleening plaats.

Eene maand nog slechts geleden zou een aanbod van 82 fr. al onze hoop te boven gegaan zijn; destijds werd er van 72, ja zelfs van 70 gesproken en nog was men niet zeker van geldschieters te vinden zijnde. Maar de meerdere kans tot vrede, die dagelijks toeneemt, [illegible] en de vaste houding van het gouvernement, en hetgeen, bij het tot stand brengen van [illegible] bijna een' droom scheen, blijft thans beneden een zeer billijk bod.

Slechts eene zaak benadeelt de waarde onzer renten: gelijk aan vertrouwen namelijk. Dat het vertrouwen herboren worde en onze renten zullen aldra hare wezenlijke waarde hernemen. Zij zijn, dank hebbe de standvastigheid van het tegenwoordig ministerie, meer dan 12 fr. gerezen; dat het ministerie deszelfs arbeid voltooije en eene nieuwe rijzing der publieke fondsen zal het onvermijdelijk gevolg er van wezen.

Reeds bij de opening der beurs van gisteren was het bekend, dat de minister niet gemeend had, de aanbiedingen der kapitalisten te moeten aannemen en de koers bleef zoo als zij den vorigen dag op het laatst der beurs was geweest (*zie ons vorig nommer*). Weldra dreven talrijke aankoopen, grootendeels door de likwidatie van den heer V.... veroorzaakt, de koers op 60,25 de 3 pCt. en 89,25 de 5 pCt. Deze gedwongene stijging hield echter niet aan en de fondsen stonden, op het laatst der beurs, op 59,10 de 3 pCt. en op 87,75 de 5 pCt. op tijd, hetgeen echter [illegible] dan den vorigen dag. Na beurstijd (hetgeen de [illegible] noemen) stegen de 3 pCt. nog op 59,40 en de 5 [illegible]

Heden stonden de fondsen, de 5 pCt. op 87 en de 3 pCt. op 59.

(1) De leden dezer compagnie zijn: de heeren *Aguado*, *Cottier*, *Blanc-Colin* en Comp., *Davillier*, gebr. *Rotschild*, *Delahante*, *Ferrère-Lafitte* en Comp., *Fould-Oppenheim*, *Hagermann*, *Gabriel Odier*, *Pillet-Will* en *Wells*, allen woonende te Parijs.

Mengelingen.

LE COURRIER.

Ancien COURRIER DES PAYS-BAS.

Sedert eenigen tijd begint men ook in Frankrijk de Belgische revolutie en derzelver bewerkers op den waren prijs te stellen. Dagbladen, van onderscheidene kleur, die te zamen in de verbeelding eene gedrochtelijkste *unie*, die ook bestond, der zegepraal badinerende zondere gevoelens meenden te zien, hebben nu ontdekt, dat tusschen eene wettige *opposition* en die der Belgen eenige overeenkomst bestaat als tusschen een [illegible] en [illegible]. De franche Minister heeft, in de benaming *eas* [illegible] (1) duidelijk te kennen gegeven hoe hoog het [illegible] in Frankrijk staat aangeteekend.

De houding van Frankrijk verslimmert [illegible] slechts zoo dat oproers. Dit gevoelen de radikalen [illegible] wel. Bij het bezef van hunnen naderenden ondergang nemen zij een nieuw middel te baat; is het niet om [illegible] te doen regeeren, dan toch, ter bepeuring of [illegible] *Holland* is hunner val mede te sleepen. Eene [illegible] moeten de dagbladen daartoe dienstbaar gemaakt worden, en even als ten tijde, dat [illegible] de *Broqueurs* de bezoldigde spion in de Tweede Kamer was,

(1) Hoop broddelaars, wargeesten.

trotsch kan en de berucht *Pontijn* aan het hoofd der periodieke kamprechters [illegible]

Meerwaarts hoezeer, niet alleen de Koning, de Prinsen, het Vorstelijk geslacht, de Ministers, maar ook de *Hollanders* door de Belgen, in Belgische papieren en in het bijzonder door den eerlooze *Courrier* gelasterd, gesmaad en gehoond zijn. Nu bij elkter de eensgezindheid ziet, die er tusschen den Vorst en zijne getrouwe onderdanen bestaat, eene eensgezindheid die sterk genoeg is om regtmatige klagten over bijzondere deelen, voor het *algemeene* belang te doen zwijgen, nu zeggen wij de *Courrier* deze saamenstemmigheid niet, zij verandert zijne taktiek, of liever geeft hij aan dezelve eene andere rigting, want het logenblad kende hoofdzaak dan deze: *Verdeel om te regeren*. Nu tracht hij het getrouwe noodlot tegen den Vorst op te zetten, en spant daartoe noch laagheid van het doorluchtig geslacht, noch vleiaai voor de Hollanders. In een paar der laatste nommers van den *Courrier* waaide bij zelfs eenige reden onzer tweede kamer uitbundigen lof toe; en zeer zeldzaam verontwaardiging verwekkend moet, is zulks hier het geval. Wij twijfelen er alhans aan, of b. v. de Heer *van Nes* zeer met de goedkeuring van den *Pontijn* gediend zal wezen, evenmin als met de gelijkstelling met eenen verachtelijken *Surlet* en de nulliteit *Hennequin* (2).

De Belgen, dat is zij, die hun Vaderland in den afgrond hebben gestort, zien thans geen middel meer om, zelfs hunne eigene schijngrootheid te schragen, dan in de verdere uitbreiding der beroerten, waaraan zij hunne verheffing te danken hebben. Het kan Holland moet zich even als het nimmer rustige België revolteren, het gezag des Konings afzweren, om gelukkig te zijn.... Neen! om even rampzalig te worden als België. Hoe verder de geest des kwaads zich uitbreidt, hoe langer de boosheid zegevieren kan; en het is alleen door deze opvolging van verwoestingen, dat het jacobinisme bestaan kan. De snoodaards hebben het meermalen zelven erkend: het is hun om het even of het op bouwvallen gegeschiedt, wanneer zij slechts triumferen.

Daarom wordt dan het geslacht, welks bloei steeds, door alle tijden heen, met dien der Nederlanden naauw verbonden was gehouden, en daarin zelfs de doorluchtige grondlegger onzer onafhankelijkheid in den strijd met Spanje begrepen. Dwazen! Even alsof de Hollander niet beter met zijne geschiedenis bekend ware! Neen! het moge hier en daar den Belgen, en door hen te doen gelooven, dat zij sedert eeuwen één vrije, onafhankelijke natie uitmaken en dergelijke onwaarheden meer; de Hollander weet, welke waarde hij aan de geschiedkundige mededeelingen van eenen *Courrier* hechten moet. Medelijdend haalt hij, bij het lezen van diens lastertaal tegen onze Vorsten, de schouders op; terwijl hij verlangend naar het oogenblik verlangt, waarin hij zal kunnen toonen, dat hij het zwaard, onder anderen, ook uit *haat tegen België* trekt.

De Belgen moeten zich omtrent de gezindheid der Hollanders geene verkeerde denkbeelden maken. Neen! het zijn niet de gunstelingen des Gouvernements, die het: *haat tegen de Belgen* uitspreken; evenmin als het enkel Ministeriën der regering waren, die reeds van den beginne af, de factie in dagbladen bestreden. Wij zouden daarvan, mede de bewijzen hunnen leveren. Neen! ieder Hollander, wiens hart goed geplaatst is, mag niet den hoon vergeten zijner natie, die, vlug aangedaan. De onafhankelijke Hollander, en zoodanige zijn er vele onder de middelijke of onmiddelijke deelhebbers in den op handen zijnden strijd, weigert de hand, die hem door den Belg toegereikt wordt, en vertrapt het Belgisch schrift, dat Hollands lof zoude willen vermelden. Die lof is wanklank in het gehoor des braven: de Hollander wil die niet.

Zindaar [illegible] Oud-Nederland bezielt. Dat de *Courrier* zijne lezers kennis van gave, in plaats van hen, door logenachtige berigten, om den tuin te leiden. Holland zal zijne, reeds voor eeuwen bevochten onafhankelijkheid weten te handhaven; en behoeft, evenmin voor zijn toekomstig geluk, Belgische vriendschap, als het die noodig had om zich voorheen door de magtigste staten te doen verdedigen. Dat België slechts voor zich zelve zorge, er slechts om denke om het verwoeste te herstellen, en den burger zijne vorige welvaart te hergeven; het bemoeije zich alsdan met ons niet. Wij zullen het met België niet doen; en zoo dit geschieden mogt zal het niet wezen om

(2) Hoe veel gerucht deze mensch in den tijd ook moge gemaakt hebben, zijn eigen land- en stadgenooten erkenden dat hij al zeer ligt vlug; ja zelfs zijne tenmalige toejuichers kwamen er voor uit, dat hij slechts werktuig van doorslegen drijvers was.

de hand der vriendschap of der verbroedering aan te nemen, of toe te reiken; maar om in den strijd op leven en dood te toonen, dat wij die hand des Belgs versmaden, zoo lang ons een droppel eerlijk bloed door de aderen vloeijen zal. Dat België hare schuld aan ons afcoe, verdere aanraking willen wij niet; — wat overgeeft van dat volk worde is ons tamelijk onverschillig; het heeft in deze tijden voorzaal getoond, dat het voor al de gruwelen der regeringloosheid rijp is. Het geniete loon naar werken!

Heden werd onverwacht, om *elf ure* des avonds, tot onze hartgrievende droefheid, door eene sluimberoerte uit ons midden weggerukt, onze teergeliefde Moeder en Behuwdmoeder,

Mejufvrouw MARIA ANNA VANBEDAEF,

Weduwe van wijlen onzen geachten Vader den Weledelen Heer NORBERT ULRICUS PETRUS EELTIENS,

na voorzien te zijn van de Heilige sacramenten onzer Moeder de Heilige Kerk.

Die de dierbare overledene gekend hebben beseffen, welk eene brave en zorgvuldige Moeder wij aan haar verliezen, die wij immer in ons hart zullen betreuren.

Breda den 21 April 1831.

Namens mijne Zusters en Behuwdbroeders,
J. P. EELTIENS.

NB. De Negotie in Stafuizer en Steenkolen zal op dezelfde firma van N. P. EELTIENS en ZOON, gecontinueerd worden.

AMORTISATIE SYNDICAAT.

ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN EN WATEREN, enz.

AGENTSCHAP KLUNDERT.

De Agent van het Domein te Klundert, zal, als daartoe geautoriseerd, ten overstaan van den Heere Burgemeester der gemeente Zwaluwen, ten gemeentehuize op de Hooge-Zwaluwe, op den 3 Mei 1831, des voormiddags ten tien uré, in het openbaar besteden:

1°. Eenige Reparatien en vernieuwingen zoo aan den WATERMOLEN in den polder *Ecluzenberg*, als aan den WINDKOORNMOLEN en MOLENHUIS onder de Zwaluwe; alsmede eenige Reparatien aan de SLUIZEN, HEFLEN, BRUGGEN, LEINEN en HEKKEN, in de domeniale polders aldaar.

2°. Het Maken van 240 Ellen NIEUWEN STEENWEG op den Groenendijk, met het Repareeren onderhouden den geheelen KEL- en STRAATWEG onder de Lage-Zwaluwe tot 1 Mei 1832.

En 3°. Het Vernieuwen van ZES RIJZEN BERMEN in den polder *Prinses* en *Maria Polder*, benevens het Opmaken en Onderhouden tot 1 Mei 1832, van den RIJZEN- en AARDENDAM langs den oever van den Princes *Louise Polder*, en voorts dam AARDENDAM aan het Zeehoofd te Lage Zwaluwe het leggen van 620 Ellen NIEUW RIJS Beslag en het Leveren van 20 Lasten VILVOORDSCHE STEEN.

Alles nader omschreven in de bestekken, ter kantore van den Agent in de Klundert, als ter Secretarie te Klundert en op de Hooge-Zwaluwe ter lezing leggende; terwijl inmiddels nadere onderrigting te bekomen zijn bij den Agent voornoemd, en bij den Opziender J. LUGTEN, welke op den 6 en 7 Mei 1831 de noodige aanwijzing in Doce doen zal.

Klundert, den 15 April 1831.

De Agent voornoemd,
L. H. RIJSTERBORGH.

DEVENTERSCHE TAPIJTFABRIEK.

Gebrevetteerd door Z. M. den Koning, voor het vervaardigen van SMIRNASCHE TAPIJTEN.

P. VAN CALCAR en J. W. BIRNIE, Fabrijkanten, (onder de Firma P. van Calcar & Comp.) te Deventer, hebben de eer ter kennis van hunne Geëerde Landsgenooten te brengen, dat zij, door vergrooting van hunne gebouwen, en vermeerdering van Weefstoelen in staat zijn, om binnen eene maand na den dag der Ordonnantie de grootste, en in minder tijd de kleinere Smirnasche Tapijten, uit één stuk, naar alle gestelde grootten der Kamers, te kunnen vervaardigen. Als ook dat op alle in hunne Fabrijk gemaakt wordende Tapijten, bij meest alle voorname Magazijn-houders en Behangers, even als bij hen aan de Fabrijk zelve Commissien kunnen gegeven worden; waartoe zij zich ten minzaamste aanbevelen.

*** Bij den Boekhandelaar C. MORTTRARI te *Amsterdam*, wordt heden uitgegeven:

J. C. J. VAN RENYK, geschetst als voorbeeld *van Heldenmoed* en *Vaderlandsliefde* voor de NEDERLANDSCHE JEUGD; door C. VAN DE VIJVER, in 8°. op *Velin Papier* in *Carton* met Gekleurde Platen voorstellende, *VANSPEIJK als Burger-Weesheer* als *Luitenant der Marine* enz. Prijs . . . . . f 1-50

Dezelve debiteert met succes, C. VAN DE VIJVER JAARBOEK DER STAD AMSTERDAM. Prijs bij Inteekening . . . . . f 2-50

Te BREDA bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.